

MODLITBA ZA UKRAJINU

Katedrála sv. Bartoloměje, 24. února 2026 od 18:00 v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni

Úvodní modlitba

Bože věrnosti, stojíme před tebou se světem, v němž mnozí ztratili pokoj.

Ty znáš jména měst i jména lidí.

Znáš strach matek, vyčerpání obránců, úzkost dětí i bezmoc uprchlíků.

Nepřicházíme s hotovými řešeními, ale s prosbou o světlo a o milosrdenství.

Otevři naše srdce, abychom pravdu nezaměňovali za pohodlí a spravedlnost za lhostejnost.

Uprostřed dějin, které zraňují, obnov v nás naději, že tvé milosrdenství nepomíní a tvá věrnost trvá.

Skrze Krista, našeho Pána.

Amen

Pláč Jeremiášův 3,17–26

Má duše ztratila pokoj,
zapomněl jsem na vše dobré.

Řekl jsem: Ztratila se má síla i naděje,
u Hospodina už pro mne naděje není.

Myslím na své vyhnanství,
na pelyněk a na jed svého života.

Když na to stále myslím,
má duše ve mně klesá níž a níž.

Toto si však беру k srdci —
a v tom je má naděje:

Hospodinovo milosrdenství nepomíní,
jeho slitování nikdy nekončí.

Obnovuje se každého jitra —
veliká je tvá věrnost!

Hospodin je mým údělem, říkám si,
v něj složím svou naději.

Dobrý je Hospodin k těm, kdo na něj čekají,
k těm, kdo ho hledají.

Dobré je mlčky čekat
na Hospodinovu záchranu.

Плач Єремії 3,17–26

Покинув спокій мою душу,
і я забув про щастя.

Я мовив: Пропала моя сила,
моя на Господа надія!

Згадай про мої злидні та мою скорботу,
про полин та жовч.

Глибоко вбилось усе те мені в пам'ять,
і душа моя в мені пририта.

Оце пригадую я моєму серцю
і тому надіюсь.

Ласки Господні не скінчились,
не вичерпалось його милосердя.

Вони нові щоранку,
велика твоя вірність.

Господь - мій пай, - моя душа говорить;
тому й надіюся на нього.

Благий Господь до того, хто його чекає;
до душі, яка його шукає.

Добре чекати мовчки
від Господа спасіння.

Píseň o konci války, touze po objetí a novém jaru, složení zbraní a slzách štěstí

Obyimy

Promluva

„Má duše ztratila pokoj, zapomněl jsem na vše dobré.“

To je věta člověka, kterému se zhroutil svět.
Město je zničené.
Domov pryč.
Budoucnost nejistá.

Pláč Jeremiášův vznikl nad rozbořeným Jeruzalémem v 6. století před Kristem. Není to zbožná meditace, ale výkřik nad násilím. Prorok nemluví neurčitě. Mluví o zpupnosti moci, o rozhodnutích těch, kdo uvěřili, že síla je víc než právo.

**„Řekl jsem: Ztratila se má síla i naděje,
u Hospodina už pro mne naděje není.“**

To je hluboké dno.
Nejen vyčerpání,
ale i pocit, že Bůh mlčí.

Když jsem v sobotu na náměstí viděl vystavený vražedný dron, uvědomil jsem si, jak bezpečná je naše zkušenost. Můžeme odejít domů. Pro mnohé lidi na Ukrajině je to každodenní realita. A tam ta slova znějí bez nadsázky: „Má duše ztratila pokoj.“

„Myslím na své vyhnanství, na pelyněk a na jed svého života.“

Vyhnanství není jen ztráta domu.
Je to ztráta jistoty.
Pelyněk a jed – Bible se nebojí takto mluvit o bolesti.
A ani my bychom neměli.

Po čtyřech letech války nemůžeme tato slova číst jako dávnou poezii. Jsou to slova lidí z Charkova, Mariupolu, Buči, Kyjeva. Slova matek, které pohřbily své syny. Děti, jejichž dětství přerušily sirény. Uprchlíků, kteří nevědí, zda či kdy se vrátí.

Nemůžeme si zvyknout.
Nemůžeme přijmout válku jako kulisu zpráv.

A přesto — prorok se tady nezastaví:

„Toto si však беру k srdci — a v tom je má naděje.“

Naděje se nerodí ze situace.
Nerodí se z politických záruk.
Rodí se z rozhodnutí vzít si k srdci něco hlubšího.

„Hospodinovo milosrdenství nepomíjí, jeho slitování nikdy nekončí. Obnovuje se každého jitra — veliká je tvá věrnost!“

Každého jitra.
I tam, kde znějí sirény.
Každé ráno je tichým znamením, že Bůh svět neopustil.
Zlo nemá poslední slovo.
Agrese nemá poslední slovo.
Žádný vládce nemá poslední slovo.

Před námi stojí ikona. Díváme se na Krista, který také poznal bezpráví a násilí. A přesto neztratil pravdu ani lásku. To je naše cesta.

Máme stát na straně napadeného.
Máme chtít spravedlnost.
Máme pojmenovat zlo.

Ale nesmíme ztratit srdce.
Nesmíme dovolit, aby nás válka naučila nenávisi.

„Hospodin je mým údělem... v něj složím svou naději.“

To není útěk, ale zakotvení.
Naděje nesená modlitbou.

A nakonec ta tichá věta:

„Dobré je mlčky čekat na Hospodinovu záchranu.“

Mlčet neznamená být lhostejný.
Znamená to dát Bohu prostor.
Neztratit pravdu.
Neztratit soucit.

Za chvíli zapálíme osm svící. Jsou znamením, že se nenecháme vtáhnout do tmy lhostejnosti. Budeme prosit, aby naše víra zůstala pevná, naše svědomí bdělé, naše srdce chráněné před nenávisí a naše ruce otevřené k pomoci potřebným.

Přímluvy

Odpověď: *Gospodi, pomiluj* (po každé přímluvě zapáleny dvě svíce na oltáři)

1. Za oběti války

Bože, svěřujeme ti všechny, kdo v této válce přišli o život – vojáky i civilisty, známé i bezejmenné, děti i staré. Ty znáš jejich jména.
Dej, aby nebyli zapomenuti a aby jejich utrpení nebylo přikryto lží.

Боже, довіряємо Тобі всіх, хто загинув у цій війні — військових і мирних жителів, відомих і безіменних, дітей і старих. Ти знаєш їхні імена.
Зроби, щоб їх не було забуто і щоб їхні страждання не були прикриті неправдою.

2. Za zraněné a žijící ve strachu

Prosíme tě za raněné a za všechny, kdo žijí v každodenním strachu.
Za děti, které vyrůstají uprostřed sirén a nejistoty.
Chraň jejich srdce a daruj jim lidi, kteří jim vrátí důvěru a naději.

Просимо Тебе за поранених і за всіх, хто живе в щоденному страху. За дітей, які зростають серед сирен і невпевненості. Збережи їхні серця і пошли їм людей, які повернуть їм довіру та надію.

3. Za agresory a za jejich svědomí

Prosíme tě za ty, kdo drží zbraň, kdo vydávají rozkazy i kdo mlčí ze strachu. Promlouvej do jejich svědomí. Zastav ruku, která ničí, a dej odvahu těm, kdo chtějí jednat jinak.

Молимося за тих, хто тримає зброю, хто віддає накази і хто мовчить зі страху. Промовляй до їхнього сумління.
Зупини руку, що нищить, і дай відвагу тим, хто хоче чинити інакше.

4. Za nás a naše srdce

Prosíme tě za nás zde shromážděné, za naši zemi i za národy světa.
Chraň nás před lhostejností a nenávisť. Uč nás vytrvalé solidaritě a odvaze k pravdě.

Молимося за нас, тут зібраних, за нашу країну і за всі народи світу.
Збережи нас від байдужості й ненависті.
Навчи нас витривалої солідарності та мужності жити в правді.

Mariánský moleben (zapalování svíček)

Modlitba za vlast

Závěrečná modlitba

Bože, vyslyšel jsi nářek svého lidu v minulosti a slyšíš jej i dnes.
Svěřili jsme ti oběti války, raněné i uprchlé, mocné i bezmocné, i svá vlastní srdce.
Přijmi naši modlitbu jako znamení důvěry.
Chraň svět před další temnotou.
Posiluj ty, kdo hledají spravedlivý mír.
Uzdrav to, co bylo zraněno.
A nás uč vytrvat – v pravdě, v solidaritě, v modlitbě.
Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Slovo na cestu a ohlášení sbírky

Pomoc Ukrajině (Post Bellum – Paměť národa)

Pomáháme ukrajinským vojákům a zdravotníkům čelit ruské agresi. Nakupujeme a doručujeme ochranný i zdravotnický materiál, který zachraňuje životy na frontě. Mezi dodávkami jsou vesty, helmy, přístroje, vozidla i další vybavení.

- [Pomoc Ukrajině - Post Bellum](#)

Další možnosti:

- [Charita pro Ukrajinu](#)
- [Dárek pro Putina - Sběrka na zbraně pro Ukrajinu](#)

Požehnání

Pán, který neztrácí ze zřetele utrpení světa,
ať naplní vaše srdce pokojem, který nepomíjí.

Kristus, který prošel cestou bezpráví a smrti,
ať vás upevní v odvaze stát na straně pravdy.

Duch svatý, který obnovuje naději každého jitra,
ať chrání vaše srdce před lhostejností i nenávisť.

Ať vás provází a žehná vám všemohoucí Bůh,
Otec i Syn ✠ i Duch svatý. Amen.

Ukrajinská hymna

Varhany